

[Kæneré.]

en opgang i verdensøkonomien med større efterspørgsel efter danske varer og tjenesteydelser.

Vi kan naturligvis ikke nøjes med at sidde og vente på en sådan økonomisk opgang i verden omkring os. Vi skal sætte os selv i stand til at udnytte de muligheder, der eksisterer nu, og som vi håber de kommende år vil skabe for os. Midlerne hertil er en stram indkomst- og prispolitik og en positiv erhvervs politik, sådan som det indgik centralt i septemberforligets retningslinjer.

Kun ved at holde inflationen på et lavt plan — og på et lavere plan end de lande, vi konkurrerer med — kan vi gøre os berettiget håb om, at underskuddet på betalingsbalancen ikke vokser sig alt for stort i 1976.

I den forbindelse vil jeg minde om, at kristeligt folkeparti under forligsforhandlingerne kraftigt understregede farerne ved en overophedning af byggesektoren. Vi havde således foretrukket, at byggesektoren var blevet holdt uden for momsnedsettelsen. Vi kom ikke igennem med det. Der påhviler regeringen en meget alvorlig forpligtelse til at påse, at udviklingen inden for boligområdet ikke løber løbsk.

Kristeligt folkeparti anser det for meget betydningsfuldt, at finanslovsforslaget er udtryk for, at besparelseslinjen er fastholdt, og at der er blevet enighed om minimumsrammerne for besparelser frem til 1978-79.

Når kristeligt folkeparti siden 1974 har deltaget i forligene om 3 finanslovsforslag, har det været for at nedskære statens udgifter i et roligt tempo og på en socialt afbalanceret måde.

Ifølge finansministeriets oplysninger vil det samlede skatteprovenu i procent af samfundets indkomst falde fra 45 pct. i 1974 til 42 pct. i 1976. Dette er helt i overensstemmelse med kristeligt folkepartis tanke om en nedtrapning på 1 pct. årlig. Herigennem bliver det muligt at nedsætte indkomstskatterne og andre skatter og afgifter i et fornuftigt tempo.

For at få de nødvendige besparelser hjem er det for det første nødvendigt at virkeliggøre et nært samarbejde med kommunerne både lovgivningsmæssigt og budgetmæssigt. For det andet må statens udgifter nedskæres. Som led i forliget er der således vedtaget besparelser på 1/2 mia kr. for finans-

året 1976-77. Der mangler endnu 310 mill. kr. at få konkretiseret af disse besparelser; det håber jeg vil være muligt for forligspartierne i løbet af den kommende måned.

Jeg må give fru Grethe Philip ret i, at besparelser af den størrelsesorden, vi her taler om på flere milliarder kroner sammenlagt, næppe kan opnås inden for de rammebelagte udgifter. Vi bliver nødt til at se på de lovbundne udgifter. Ingen af os her i salen gør sig illusioner om, at dette skulle være nogen let sag.

Ved at identificere sig med grupper, der mister økonomiske fordele ved lovændringer, kan partier undertiden være fristet til at høste stemmer ved det næste valg. Dette, om ikke andet, godtgør, hvor nødvendigt det er, at der står et bredt flertal bag en finanslov. Jeg håber derfor, at partierne bag septemberforliget kan stå sammen til gavn for landets økonomiske stabilitet og handledygtighed i loyalitet imod indgåede aftaler.

Med disse ord vil jeg på kristeligt folkepartis vegne tilsige finanslovsforslaget en positiv behandling.

#### **Freddy Madsen (DKP):**

Da finansministeren holdt sin fremsættelsestale den 28. november, var det nøjagtig 288 dage siden, regeringen Anker Jørgensen tiltrådte. Det var derfor interessant, at finansministeren ved den lejlighed udtalte: der er dog grund til at tro, at vi nu har nået bunden. Se, det er jo altid noget. Nu var det jo ikke om regeringens politik i al almindelighed, han talte, men om arbejdsløsheden. Til gengæld er spørgsmålet om arbejdsløsheden et nøgleproblem. Her mener ministeren altså, at bunden er nået. Nu har regeringen jo tidligere opvartet med superoptimistiske betragtninger, som tiden har vist var aldeles verdensfjerne. Desværre kan vi heller ikke på nuværende tidspunkt dele ministerens optimisme, selv om det skal siges, at den er mere moderat. Den går som bekendt ud på, at beskæftigelsen vil blive bedre i 1976, end den var i 1975.

Ministeren og regeringens økonomiske sekretariat bygger deres antagelser på de beskedne tegn på opsving, der findes i USA og Japan. Som bekendt er der andre økonomer, der har mindre tiltro til disse tendenser og rigtigt påviser, at det på grund af